

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3590

Miercuri 9 mai 1956

4 PAGINI — 20 BANI

IN INTERIORUL ZIARULUI:

Amintiri despre primul Congres al P.C.R.: După arestarea de C. Mănescu: În timpul procesului din Dealul Spirii" de A. Kahane (pag. 2-a)

Scrisoarea lui Traian Kercega adresată lui H. Găitscell (pag. 3-a)

Intâlnirea activului sindical din Capitală cu delegațiile sindicale de peste hotare (pag. 3-a)

Ce trebuie schimbat în politica externă americană — Raportul unui fost ambasador al S.U.A. la Moscova — (pag. 3-a)

Interviul acordat de președintele Tito ziarului francez „Le Monde” (pag. 4-a)

Vrațislav Krutina — 11 ani de existență a Cehoslovaciei democrat-populare (pag. 4-a)

Un eveniment de seamă al istoriei noastre

Poporul român sărbătorește astăzi împlinirea a 79 de ani de la proclamarea independenței de stat a României.

Evenimentul acesta este de o importanță deosebită pentru procesul de formare și dezvoltare a națiunii moderne, o pagină însemnată în tradițiile luptei patriotice de eliberare națională. El a putut fi înfăptuit în cadrul luptei comune a popoarelor balcanice împotriva stăpînirii otomane, cu sprijinul și sacrificiul fiilor marelui popor rus.

Clasele exploatare — trădătoare ale cauzei independenței naționale — s-au străduit să falsifice împrejurările în care s-a desăvârșit războiul din 1877 și a fost dobândită independența țării, încercând să lege acest act de însemnată națională de numele odios dinastiei de Hohenzollern, ombrind rolul hotărîtor al maselor populare în cucerirea independenței și ascunzînd sacrificiile pe care le-au făcut poporul nostru, vitejii ostași români, trimiși pe cîmpul de luptă slab înarmați și prost echipați.

Clasele exploatare au căutat în-deosebi să treacă sub tăcere, sau să diminueze rolul activ al maselor care au purtat toate greutățile războiului și marelui sprijin primit de poporul nostru din partea poporului rus, frații de arme romîno-rusă, ca și relațiile prietenești cu poporul bulgar și cu alte popoare vecine în lupta comună de eliberare.

Un alt aspect al denaturării adevărului istoric îl constituie ascunderea laturii sociale a războiului din 1877, a faptului că atît poporul nostru, cît și poporul bulgar, popoarele Bosniei și Herțegovinei, Serbiei și Muntenegruului — care se răsculaseră împotriva moșierilor și autorităților otomane — luptau nu numai pentru libertate națională, ci nădăjduiau, odată cu aceasta, să dobîndească și o îmbunătățire cît de cît a traiului lor de mizerie.

Publicarea anilor acestora, de către Academia R.P.R. a unor volume de documente privind războiul din 1877, precum și noii pași înainte făcuți pe calea restabilirii adevărului istoric, aruncă lumină atît asupra desăvîrșirii războiului de independență, cît și asupra poziției adoptate de diferitele clase și pături sociale față de acest război.

Documentele și mărturiile vremii dovedesc poziția trădătoare a moșierimii române. Aceasta, temându-se că intrarea în luptă împotriva asupritorilor otomani avea să pună în mișcare forțele armate, iar cucerirea independenței naționale ar înălța lupta lor pentru pămînt, se pronunța fie pentru „neutrality”, în eventualitatea izbucnirii războiului între Rusia și Turcia, fie chiar pentru o „preventivă” ocupare militară a României de către armatele habsburgice.

Elemente avansate ale burgheziei pronuntau însă pentru cucerirea independenței naționale. O parte din ele, de pe o poziție realiste, a înțeles necesitatea apropierii de Rusia, singura mare putere care, ridicîndu-se împotriva imperiului otoman, putea să ajute astfel eliberarea popoarelor robite de acesta.

Adevărată forță socială hotărîtoare să sprijine din toate puterile lupta pentru independență au fost masele largi populare. Această participare a maselor și-a găsit oglindirea și în manifestările pe care mulțimea a făcut-o în ziua de 9 mai 1877 în incinta și în jurul Camerei deputaților. Prezența poporului s-a dovedit a fi hotărîtoare în învingerea sovăietilor. În ziua de 9 mai 1877 adunarea deputaților votează moțiunea care ia act „că rușezul între România și Turcia, ca repunea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a României au primit consacrară lor oficială”.

Independența de stat urma să fie însă cucerită și întărită pe cîmpul de luptă, prin contribuția și jertfa ostașilor romîni, care s-au alăturat ostașilor ruși în bătăliile de la sudul Dunării, Aci — în glorioasele bătălii de la Grivița și Plevna, de la Smitdan și Rahova — s-a încheiat strălucita și glorioasă luptă de a fi armată și independentă țara noastră.

La cea de-a 79-a aniversare a proclamării independenței de stat a României poporul nostru își amintește cu mîndrie de glorioasele fapte ale înaintașilor noștri, ale vitejilor luptători de la 1877 — tradiții de înflăcărată dragoste de patrie, care constituie un izvor de forță morală, alături de atîtea alte tradiții luminoase ale poporului nostru, în munca și lupta de azi pentru întărirea independenței naționale, pentru pace și socialism.

Ziua marii victorii

Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român sărbătorește astăzi aniversarea marelui zile de 9 Mai 1945, în care ultimele bucurii ale tinerilor vechiului înfrîngerea hărei fasciste, sfîrșitul celui de-al doilea război mondial în Europa.

Prețindîndi popoarele al salutului cu o bucurie fără seamănă, în anul gresit al războiului trecuseră, groaznică amenințare pe care o reprezenta fascismul pentru libertate și civilizația Europei și a lumii fusesse înlăturat. Popoarele unite în marea coaliție antihitleristă și în primul rînd popoarele Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei și Franței cuceriseră victoria. Dar prețel și fuziunea necesară de greu: numărul morților, răniților și invalizilor din cel de-al doilea război mondial a în trecut pe acela al tuturor războaielor purtate de-a lungul unui mileniu, distrugerile de valori materiale și spirituale au atîns proporții uriașe.

Jertfele cele mai grele și contribuția cea mai însemnată la obținerea victoriei le dăduse marea Uniune Sovietică. Mobilizați de gloriosul partid al comunistilor, oamenii sovietici au dat dovadă de un eroism fără seamăn în lupta doborîrii. În desfășurarea glorioasă pagini înscrise de popoarele sovietice, care a înfrînt Germania hitleristă înarmată cu cea mai formidabilă mașină de război pe care o făcuse capitalismul, s-au adevărit cuvintele marelui Lenin: „Niciodată nu va fi învinga poporul în stîm căruia victoriei și fărînil și-au dat seama, au simțit și au văzut, în majoritatea lor, că ei își apără propria lor putere sovietică — puterea celor ce muncesc, că ei apără cauza a cărei izbîndă le va garanta lor și copiilor lor posibilitatea de a se folosi de toate binefacerile culturii, de toate creațiile muncii omenești”. Poporul sovietic, caracterizat prin înalțul său spirit patriotic și internaționalist, condus și organizat de partidul comunist, în frunte cu Comitetul său Central, iată marea fărînil al victoriei Uniunii Sovietice asupra Germaniei hitleriste.

Datorită înțeleptului politic externe leniniste a statului sovietic, în anul războiului s-a încheiat puternica coaliție antihitleristă, care a corespuns intereselor vitale ale popoarelor, în lupta împotriva dușmanului comun. În cursul acestui lupte s-au creat legăturile trănice de prietenie între popoarele Uniunii Sovietice, Angliei și Statelor Unite, prietenie pecetluită cu singele atîtor ostași ai acestor țări, care și-au dat viața pentru cauza sfîntă a victoriei. Dacă colaborarea marilor puteri și a fărînil mari și mici, cu diferite orînduiri sociale a fost posibilă și rodnică în timpul războiului, cu atît mai mult ea este posibilă și necesară după război, pentru apărarea și menținerea păcii.

La victoria cauzel libertății și independenței naționale, o importantă contribuție au adus masele largi populare din fărînil inrobite de hitleristi, glorioșii fii al Franței luptătoare, patrioții din Iugoslavia, Italia, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Albania, Grecia și alte țări.

Ca rezultat al zdrobirii fascismului în cel de-al doilea război mondial, însemnate transformări democratice și progresiste s-au produs în întreaga viață internațională. În centrul acestor transformări stă apariția fărînil de democrație populară; marea poporă apară și pe calea socialismului; a început și se dezvoltă R.D.G.M. — primul stat democratic și socialist de pace din istoria Germaniei. Iubitorii a leșit astfel din cadrul unei singure fărînil și s-a transformat într-un sistem mondial — aceasta fiind principala trăsătură a epocii noastre.

Printre popoarele care în împrejurările victoriei asupra fascismului au dobîndit posibilitatea să-și ia soarta în propriile lor mîini are bucuria să se numere și poporul român. În condițiile înalțărilor victorioase a armatei sovietice eliberatoare pe teritoriul

Romîniei, Partidul Comunist Român a coordonat acțiunea forțelor patriotice populare cu acțiunea soldaților și ofițerilor patrioți din armată, organizînd însuși acțiunea armată a războiului dictatorial militar-fascist, a lui Antonescu. Aceasta a dus la ieșirea Romîniei din războiul hitlerist. Alături de glorioasa armată sovietică, armata romîni a luat apoi parte la izgonirea hădărilor de la operațiile de terasă și la operațiile militare desfășurate pînă la sfîrșitul războiului, aducînd o contribuție proprie de seamă la obținerea victoriei. Nepieritoare va rămîne recunoștința poporului nostru față de marea popor sovietic, popor eliberator, prietenul nostru încercat, sprijinitor neobșit al poporului nostru în munca de reconstrucție și dezvoltare a țării.

La sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, popoarele europene și condițiile unei păci trănice și ale unei rodnice colaborări internaționale sînt realizate. Dar, după cum se știe, îndată după terminarea războiului, în politica puterilor occidentale a început să se resimțită tot mai puternic influența nefastă a cercurilor reacționare și militariste, care s-au îmbogățit de pe urma măcelului „politică acestora — așa numita politică „de pe poziții de forță” — a avut drept urmare cursa înarmărilor, crearea de grupuri militare agresive de tipul pactului Atlantic, „războiul rece” purtat an de zile împotriva țării noastre și care a adus atîtea prejudicii cauzel păcii. Chiar în aceste zile cînd popoarele s-au pregătît să întîmpine a 11-a aniversare a marii victorie asupra Germaniei hitleriste, în Germania occidentală Bundestagul a adoptat în grabă noile legi militare, pe baza cărora se desfășoară reechiparea și reînstruirea Wehrmachtului.

Dar situația internațională nu mai este astăzi aceea dinaintea celui de-al doilea război mondial. Creșterea fărînil uniunii și a celorlalte țări socialiste, apariția noilor țări independente și iubitoare de pace din Asia și Africa, împeioasă dezvoltare a mișcării muncitorești și democratice în lumea întreagă au schimbat-o radical. Deși baza economică a războaielor se menține, datorită existenței imperialismului, războiul nu mai este un fenomen inevitabil. Cu această constatare datorată de marea nădejde întîmpină popoarele de cea de-a 11-a aniversare a victoriei.

Istoria a pus la ordinea zilei problema coexistenței pașnice a fărînil cu sisteme sociale diferite. Acesta este principul fundamental al politicii externe leniniste a statului sovietic. Ideile coexistenței pașnice, sociale luptei pentru menținerea și întărirea păcii cuceresc mase imense și ele vor triumfa în lumea întreagă.

Pentru poporul român ziua de astăzi, Ziua victoriei, este o dublă sărbătoare. În această zi, poporul nostru sărbătorește de asemenea și ziua independenței naționale a Romîniei dobîndită în 1877, și a cărei deplină înfăptuire s-a produs acum 11 ani.

Detășament înaintat al forțelor păcii și progresului, poporul român este conștient că succesele sale pe drumul construirii vieții noi întăresc aceste forțe. În lupta pentru a face din țara noastră o țară puternică și înfloritoare, a belșugului și culturii înaintate, poporul nostru va dezvoltă neîncetat marea prietenie și alianță cu toate popoarele din comunitatea frățească a țărînil socialiste, prietenia cu toate forțele iubitoare de pace, colaborarea cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Cu convingerea că sînt cu mult mai puternice decît forțele războiului, forțele păcii își reînnoiesc în Ziua victoriei legămîntul sfînt de a lupta pînă la capăt pentru ca pacea pe care o clădesc să fie trănice și îndelungată!

35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România

Adunare festivă organizată de Comitetul orașenesc București al P. M. R.

În clișeu: Prezidiul adunării festive.

Marți seara a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al P.R.R. adunarea festivă organizată de Comitetul orașenesc București al P.M.R. cu prilejul aniversării a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

La adunare au luat parte numeroși membri de partid, printre care participanți la istoricul congres de constituire a Partidului Comunist din România, din anul 1921, membri ai C.C. al Partidului Muncitoresc Român și membri ai guvernului, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, activiști ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R.

Pe fundalul roșu al scenei se vedeau portretele lui Karl Marx și Vladimir Ilici Lenin încadrate de drapelul roșu și tricolor. Alături erau înscrise datele memorabile: 1921—1956 și cuvintele: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român”.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borii, N. Ceausescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioros, C. Pirvulescu, D. Coliu, L. Răutu, L. Sălăjan, I. Cozma.

Au luat de asemenea loc în prezidiul tovarășii: Gh. Stoica, Constantin Mănescu, Mihail Cruceanu, Mihail Macavei, Th. Iordăchescu, delegați la Congresul de constituire a P.C.R., din 1921, vechiul militant al mișcării muncitorești, Mihail Gh. Bujor, precum și tovarășii Constantin Crăciun, Fi. Dănăilache, Cornel Fulger, Ileana Răceanu, Ștefan Voicu, Constantin Tușeu, Ștefan de Economu, frunțaș în producție la uzinele Mao Tze-tun, și Ana Velica, frunțașă în producție la atelierele centrale I.T.B.

Adunarea a fost deschisă de tov. Fl.

tele: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român”.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borii, N. Ceausescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioros, C. Pirvulescu, D. Coliu, L. Răutu, L. Sălăjan, I. Cozma.

Au luat de asemenea loc în prezidiul tovarășii: Gh. Stoica, Constantin Mănescu, Mihail Cruceanu, Mihail Macavei, Th. Iordăchescu, delegați la Congresul de constituire a P.C.R., din 1921, vechiul militant al mișcării muncitorești, Mihail Gh. Bujor, precum și tovarășii Constantin Crăciun, Fi. Dănăilache, Cornel Fulger, Ileana Răceanu, Ștefan Voicu, Constantin Tușeu, Ștefan de Economu, frunțaș în producție la uzinele Mao Tze-tun, și Ana Velica, frunțașă în producție la atelierele centrale I.T.B.

Adunarea a fost deschisă de tov. Fl.

Dănăilache, membru al C.C. al P.M.R. prim secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a rostit o cuvîntare consacrată aniversării a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului.

Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, întonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului.

Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, întonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului.

Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, întonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului.

Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, întonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului.

Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, întonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

A început turnarea betonului la barajul hidrocentralei de la Bicaz

În ziua în care poporul nostru a sărbătorit cea de-a 35-a aniversare a înființării partidului nostru, constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz au început turnarea betonului la marelui baraj care va stăvili apele Bistriței.

Pentru turnarea barajului au fost necesare importante lucrări pregătitoare. Din stîncile de pe malurile care trebuie să se înfrîțească betonul și din albia Bistriței s-au excavat peste un milion metri cubi pămînt și piatră. Pe cele două maluri ale rîului, la o înălțime de 150 de metri, s-au montat, cu ajutorul specialiștilor din R.D. Germană, 2 macarale funiculare cu o capacitate de 20 tone fiecare, cu ajutorul cărora se transportă betonul pînă la locul de turnare. Este în curs de montare a treia macară funiculară. Pentru prepararea betonului se necesită barajului s-a construit o fabrică de beton complet automatizată cu o capacitate de 4.000 mc. beton pe zi. Pietrișul necesar fabricării betonului se scoate din albia rîului cu ajutorul unei drăgii sovietice de mare capacitate. Alte două asemenea utilaje vor intra curînd în funcțiune.

Intregul proces tehnologic de construcție a acestui baraj, unul în istoria construcțiilor din țara noastră, este complet mecanizat. Barajul, unul din cele mai mari din Europa, va avea o înălțime de 126 m. și o lungime a crestei de 442 m. Prin construirea lui se va forma marele lac de acumulare cu o capacitate de peste un miliard mc. de apă care se va întinde pe o lungime de 35 km.

Primele tone de beton turnate în baraj înaugurează o nouă etapă în construirea acestor mari unități energetice a țării noastre. (Agerpres)

Raioanele Lunca Vașcăului și Oradea un terminat în sămîntările

ORADEA 7 (clusele „Scînteii”). — Timpul prielic din ultimii zile a fost folosit din plin de colectivități, întovărășii și țărînil muncitori cu gospodărie individuală din raioanele Lunca Vașcăului și Oradea pentru însămîntarea ultimelor suprafețe de teren. La începutul acestei sămîntări, oamenii muncii din comunele acestor raioane au reușit să termine în întregime însămîntarea culturilor de primăvară. Printre comunele frunțașe în întrecerea patriotică la însămîntări se numără: Lazuri de Beius, Criștur, din raionul Lunca Vașcăului, Girișu de Criș, Nivued, și alte, din raionul Oradea. Tărînil muncitori din aceste raioane au început acum pregătirile pentru îngrijirea culturilor.

Delegația sindicală iugoslavă a părăsit Capitala

Marți dimineața au părăsit Capitala înapoindu-se în patrie membrii delegației Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia alcătuită din Janko Rudolf, membru în Biroul Consiliului Central al Confederației Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia, președintele Consiliului republican al sindicatelor din Slovenia, membru în Biroul Comitetului Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, Temo Vrabec, președintele Consiliului republican al sindicatelor din metalurgie din Croația, membru în Biroul Comitetului Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, și Zlatko Popovic, membru în Comitetul Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, care ne-au vizitat țara la invitația Comitetului Central al Sindicatelor muncitorilor din industria metalurgică a constructorilor de mașini.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Stelian Moraru, vicepreședinte al C.C.S., precum și de numeroși activiști ai sindicatelor.

Au fost de față și Nikola Vujanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, Milutin Popovic, prim-secretar al ambasadei, și Stevan Soc, secretar.

În numele prezidiului C.C.S. tov. Stelian Moraru a adresat oaspeților un cuvînt de salut.

A răspuns tov. Janko Rudolf, conducător delegației, care a mulțumit pentru călduroasa primire făcută în țara noastră.

(Agerpres)

Semnarea acordului de colaborare culturală între R. P. R. și R. P. Mongolă

Zilele acestea au avut loc la București lucrările delegațiilor guvernamentale ale Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Mongole. În vederea încheierii acordului de colaborare culturală dintre cele două țări și a elaborării și semnării planului de muncă pentru aplicarea acordului cultural pe anul 1956.

În urma discuțiilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de colaborare și prietenie, la 8 mai a fost semnat acordul de colaborare culturală între Republica Populară Romînă și Republica Populară Mongolă și planul de muncă pentru aplicarea acestui acord pe anul 1956.

Acordul și planul au fost semnate de Mihail Roșianu, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și de Dendevid Teren Dorj, președintele Biroului pentru relațiile culturale cu străinătatea din R.P. Mongolă.

La festivitatea semnării acordului au fost de față tovarășii: N. Ciocioriu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, M. Alexandru, locțiitor al ministrului Culturii, T. Bugnariu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, L. Adler, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții, I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Zeno Vancea, maestru edil, membru corespondent al Academiei R.P.R., I. Cova, secretar al Uniunii artiștilor plastici, E. Maftjany, secretar adjunct al Uniunii Scriitorilor, N. Răutu, director al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și alții.

Tovarășii Mihail Roșianu și Dendevid Teren Dorj au rostit cuvîntări.

(Agerpres)

Premieră teatrală în cinstea aniversării partidului

CONSTANȚA 8 (Agerpres). — În cinstea împlinirii a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România, Teatrul de Stat din Constanța a prezentat marți după-amiază premiera piesei „Torpilorul roșu” de Vladimir Coliu, care aduce pe scenă un

episod din lupta revoluționară a poporului nostru.

Din distribuție au făcut parte Costel Rădulescu, Petre Ștefănescu, Coca Dragan, Constantin Morșun, Ștefan Moiseescu, Jean Ionescu și alții. Regia aparține lui B. Leblî, iar scenografia este semnată de N. Lebas.

Angajamente de 1 Mai... pierdute pe drum

În ultimul timp, colectivul jabric „Triumf” din Cluj a obținut rezultate bune în ce privește realizarea planului. În trimestrul I al acestui an, planul de producție a fost depășit la o serie de articole. Cu toate acestea, la sortimentul de bază — bujiile pentru automobile — s-au constatat mari deficiențe în ce privește calitatea: s-a înregistrat un mare număr de rebuturi.

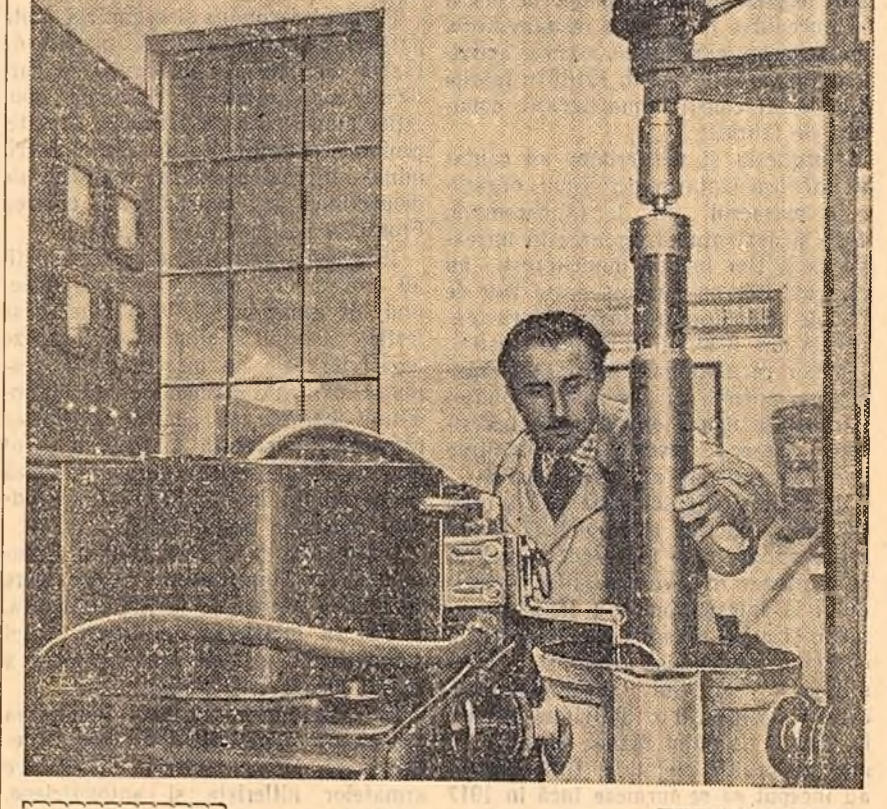
În întrecerea în întîmpinarea zilei de 1 Mai, mulți muncitori din fabrică și-au luat angajamente legate de îmbunătățirea calității producției și reducerea procentului de rebuturi. Angajamentele au fost consemnate, negru pe alb, în procesele verbale care se găsesc în sertarele comitetului de întreprindere. În ce măsură au fost însă îndeplinite aceste angajamente? În fabrică nimeni nu-ți poate da un răspuns precis pentru simplul motiv că angajamentele respective nu au fost deloc urmăriți, pentru că n-a existat nici un fel de evidență a realizării lor. În asemenea condiții nu e de mirare că cea mai mare parte din aceste angajamente au fost pierdute pe drum și au rămas nerealizate.

La fabrica „Triumf”, calitatea bujiilor continuă să lase de dorit, rebuturile se mențin la un nivel ridicat. Tovarășii din conducerea întreprinderii, din biroul organizației de partid și din comitetul sindical nu par să se sinchisească totuși prea mult de această situație. Ei nu întreprind nimic concret pentru a sprijini pe muncitorii care și-au pus la inimă problema calității produselor, pentru a-i ajuta să-și realizeze angajamentele luate. În schimb, conducerea întreprinderii și-a luat și ea un „angajament”, ca să nu se spună cumva că stă cu mîinile în sân. Ce prevede acest „angajament”? Nici mai mult nici mai puțin decît reducerea cu 5% a... reclamațiilor clienților în ce privește calitatea bujiilor (!?!). Iată o idee cu adevărat ingenioasă: să reduci din birou reclamațiile clienților, fără a lua măsurile necesare pentru a îmbunătăți calitatea produselor. E mai comod așa decît să crezi în simțul colectivului un puternic spirit de întrecere pentru a produce de calitate superioară, să popularizezi rezultatele muncitorilor în care au o experiență bună în această privință.

Cred oare cu adevărat tovarășii de la „Triumf” că reclamațiile clienților vor putea fi reduse dacă nu se îmbunătățește în mod real calitatea bujiilor?

ION PLEAVA

Stăpîni ai tehnicii noi

La Uzinele Metalurgice-Tirgoviste a fost pusă în funcțiune o stație de călire a metalului cu ajutorul curentului de înaltă frecvență. Cu ajutorul acestei stații se execută tratamentul termic al fierului-piese pentru aliajii petroliferi.

În clișeu: Aliajii petroliferi, folosind instalația de călire prin curent de înaltă frecvență, obține, la tratarea unor piese, o productivitate cu 500 la sută mai mare față de vechiul procedeu de tratare cu ajutorul flăcării oxiacetilenice.

Lector Univ. ARON PETRIC de la Univ. „C. I. Parhon” din București

Cuvîntarea tovarăşului Constantin Pîrvulescu consacrată aniversării a 35 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist din România

Amintiri despre primul Congres al P. C. R.

Publicăm în continuare fragmente din amintirile unor participanţi la Congresul I al P.C.R. care a hotărît înfiinţarea Partidului Comunist din România. Materialele de mai jos, ca şi cele publicate în numărul precedent au fost culese de Institutul de istorie al partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.

După arestare

C. MANESCU

După cum se ştie, de îndată ce Congresul I al P.C.R. a votat ca o majoritate zdrobitoare aflarea la Internaţionala a III-a, toţi congresiştii care votaseră pentru aflarea la foste arestări din ordinul guvernului burghezo-moşieresc. Ordinal descris în rîndurile de mai jos unele episoade din viaţa şi lupta pe care au dus-o congresiştii în închisoare în perioada de pînă la proces.

Primul lucru făcut a doua zi a fost organizarea unor colective care să se îngrijească de contactul cu cei din afară, de problemele culturale, sanitare etc.

Anchetarea congresiştilor de către autorităţile parchetului militar a durat timp de două săptămîni. Obiectivul cercetărilor era „delictul” afiliării la Internaţionala a III-a, „delict” care nu avea o bază legală, constituind numai un „delict de cultură”, prin care se urmărea distrugerea partidului.

Ne sîciau cu aceste interogatorii pînă la desperare, inventînd fel de fel de mijloace, doar-doar vor descoperi slăbiciuni în rîndurile arestaţilor. Dar aceştia au dovedit o atitudine demnă de proletari conştienţi.

Prima ciocnire cu metodele comisarului regal, Cernat, a avut loc în luna iulie 1921, cînd sînt aduşi în mijlocul nostru unui tovarăş (printre care şi Pavel Teacenco), legaţi în lanţuri de mîini şi de picioare, extenuaţi de suferinţele fizice şi morale la care fuseseră supuşi în becurile siguranţei conduse de sadicul Romulus Voinescu.

Protestul comunistilor închişi rămînea fără rezultat; ca ultimă măsură se hotărîse declararea grevei foamei, care a durat 11 zile, sfîrşindu-se cu victoria noastră.

În organizarea grevei foamei s-au luat măsuri ca toate alimentele să fie împachetate şi depuse cu proces-ver-

bal administraţiei. În urma protestului din afară al mişcării şi al presei democratice, lui Teacenco i s-au scos lanţurile şi greva a încetat.

Cu ocazia acestei greve a foamei se produce o spîrtură în rîndurile noastre; un grup mic, în frunte cu Ion Mirescu, se desolidarizează de acţiunea noastră şi, după două zile de la începutul grevei, cere comisarului, prin direcţia închisorii, să fie scos din mijlocul nostru.

În ciuda greutăţilor din închisoare am organizat ţinerea unor lecţii de limbă şi literatură, lecţii de tehnologie şi lecţii despre desăvîrşirea luptelor pentru consolidarea revoluţiei şi a statului sovietic.

După aproape 3 luni de oarecare „întînişte”, regimul se înăspreşte; încep interogatorii; percheziţii după percheziţii, oprirea alimentării din afară, vorbitor la graţii etc., urmîrindu-se sistematic izolarea, demoralizarea şi izolarea completă a congresiştilor de lumea de afară.

Presă democratică romînă şi străînă publică informaţii despre regimul greu ce ne impunea. Manifestaţiile şi demonstraţiile de masă sînt pe generalul Răscănu, ministrul de Război avertescan, să facă o anchetă.

Simpleam că se apropie deznădămintul, adică judecarea procesului, nu numai din febrilitatea care începuseră a fi de formalităţi, dar şi din informaţiile venite din afară.

Luna decembrie a fost luna de pregătire şi de instruire a fiecărui congresist în parte în legătură cu modul cum să se comporte şi să răspundă la proces. Răspunsul lor să fie scurt şi categoric: „Da! Am votat pentru Internaţionala a III-a şi pentru crearea Partidului Comunist Român, pentru că aşa mi-a dictat nu numai conştiinţa, dar şi interesele mele de muncitor, care îndură exploatarea capitalistă!”

In timpul „procesului din Dealul Spirii”

A. KAHANE

Comisia de organizare a congresului a început să lucreze săptămînal în Sîngherul local care mai rămăsese nesigilat, în str. Academiei nr. 88 (unde se găseau două camere mici şi una ceva mai mare). Comisia discuta şi lua măsurile necesare cazării delegaţilor, obţinerii autorizaţiei de ţinere a congresului etc.

Comisia luase hotărîrea că, în caz că nu se va aproba ţinerea congresului, el se va ţine ilegal, în intr-o pădure din jurul Capitalei, fie la vreun tovarăş acasă, dar congresul trebuia ţinut cu orice preţ.

Data congresului a fost hotărîtă pentru 8 mai 1921 şi autorizaţia s-a obţinut cu ceva zile înainte.

Congresul a început în dimineaţa zilei de 8 mai în camera mai mare din str. Academiei, dar în acelaşi timp cu desfăşurarea lucrărilor congresului se făceau şi intervenţii pentru obţinerea sălii din str. Sf. Ionică. În jurul sechizului din str. Academiei, cit şi prin străzile dimprejur, agenţii siguranţei stăteau din pas în pas, fiind delegaţii la congres şi provocîndu-i grosolan.

Joi 12 mai s-a trecut la discutarea problemei agrare. După citirea rapoartelor s-a trecut la discuţia care nu s-a încheiat deoarece pe la orele 17 sala unde se ţinea congresul a fost înconjurată de cordoane militare şi de agenţii al siguranţei. În sală şi-a făcut apariţia prefectul Capitalei care, citînd lista celor care au votat afilierea, i-a declarat arestaţi şi, imbrîncindu-i în două maşini mari, i-a transportat la închisoarea Văcăreşti.

După aproape 8 luni de detenţiune s-a înscenat monstruosul proces politic cunoscut sub denumirea de „procesul din Dealul Spirii”, în care erau inculpaţi aproape 300 de militanţi ai mişcării muncitoreşti.

Deţinutul erau aduşi în sala procesului înconjuraţi de jandarmi cu arme şi mitraliere încărcate. De asemenea, în sala procesului erau postate mitraliere, în poziţie de tragere.

În tot timpul arestării, cit şi în timpul procesului comunistii au fost maltrataţi în mod barbar. În urma maltrărilor a murit şi luptătorul comunist Păndele Becheanu.

În timpul procesului Leonte Filipescu, din cauza că era bolnav, a fost dus în proces şi proces şi a fost trimis sub escortă la Jilava. Pe drum a fost împuşcat sub motiv că a vrut să fugă de sub escortă, lucru fals şi pe de-a întregul inventat. În urma protestelor energice ale muncitorilor din ţară şi din străinătate, burghezia romînă s-a văzut nevoită să amnistieze în ziua de 4 iunie 1922 un număr de acuzaţi, ceilalţi fiind condamnaţi la ani grei de temniţă.

Partidul Comunist din România s-a născut în timpul luptelor de clasă din anii 1917—1920, în timpul avîntului revoluţionar produs în toată lumea de marea victorie a Revoluţiei Socialiste din Octombrie.

Oamenii muncii din ţara noastră au urmat cu hotărîre şi dirigenţa Partidului Comunist din România şi au marcat prin aceasta victoria istorică obţinută de leninism împotriva oportunismului şi reformismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră.

Un schimb de experienţă cu specialiştii sovietici în probleme privind circulaţia mărfurilor.

Delegaţia este condusă de tov. Ştefan Voltec, ministrul Comerţului Interior.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost salutaţi de tovarăşii Elena Stoia, Constantin Petcu, Alexandru Crăciun şi Chivu Lupan, locuitori ai ministrului Comerţului Interior, activişti al C.C. al sindicatului lucrătorilor din comerţ şi cooperatie şi alţii.

Au fost de faţă A. A. Epişev, ambaşadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Sosirea delegaţiei de muzicieri romîni care a vizitat Belgia şi Franţa

Marţi dimineaţa s-a înnoptat în ţară delegaţia de muzicieri romîni care a vizitat Belgia şi Franţa. Din delegaţie au făcut parte: Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii compozitorilor din R.P.R., acad. Mihail Jora, Constantin Silvestri, Alfred Alexandrescu, Alfred Mendelsohn, maeştri emeri ai artei, şi Romeo Drăgăşin.

În Gara de Nord, delegaţia a fost întâmpinată de Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii, de reprezentanţi ai Uniunii compozitorilor din R.P.R., precum şi de numeroşi muzicieni.

La sosire, compozitorul Ion Dumitrescu a declarat, printre altele, unui redactor al Agenţiei „Agerpres”: „La Bruxelles am asistat la spectacolul cu opera „Oedip” a marelui nostru muziclian George Enescu, lucrare care s-a bucurat de un bînermat succes. Am adus cu noi o serie de documente care au aparţinut lui George Enescu şi care vor îmbogăţi expoziţia deschisă recent la Bucureşti”.

(Agerpres)

Tovarăşi,

Se împlinesc 35 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. Acest act măreţ înfăptuit de către clasa muncitoare a marcat un moment hotărîtor în dezvoltarea istoriei poporului nostru. În viaţa politică a Romîniei a apărut un partid marxist-leninist care a avut sarcina istorică să conducă clasa muncitoare, întregul popor muncitor la completa eliberare de sub orice exploatare şi aspirare.

Greu, plin de jertfe, dar glorios a fost drumul străbătut de partid în anii care au urmat de la înfiinţarea sa. În cei 35 de ani de existenţă, Partidul Comunist din România a activat numai puţin timp în ilegalitate, iar timp de 20 de ani, din 1924 şi pînă la 23 August 1944, partidul a fost în fruntea luptei pentru aflarea la foste arestări din ordinul guvernului burghezo-moşieresc. Dar totdeauna partidul comunist a fost sub steagul de luptă al clasei muncitoare. În anul 1924, cînd a fost scos în afara legii, Partidul Comunist din România s-a angajat în faţa clasei muncitoare şi a întregului popor român, în faţa proletariatului internaţional, ca să rămîne credincios cauzei măreţe de eliberare a maselor asuprite.

„Oricît de sîngeros ar fi teoarea — se spune în Manifestul C.C. al P.C.R. din 1924 — partidul nu va părăsi postul său de conducător al maselor muncitoare exploatate, de conducător al ţărânilor jecmănite şi al naţionalităţilor nemilos asuprite, post la care va rămîne cu hotărîre pînă la completa dobîrîre a principiilor şi aplicarea integrală a organelor democratice şi a libertăţilor pentru clasa muncitoare”.

Partidul Comunist din România şi-a ţinut cu cinste angajamentul lui.

Pentru îndeplinirea acestui angajament cel mai bun fi şi fiice ale poporului, în frunte cu comişii anulaţi, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

Neuitată va rămîne amintirea luptărilor de front care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului: Ştefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncescu, C. Tripu, Max Wechsler, Păndele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanuş, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasila, Haia Lifşit, Ion Focşa, Vasile Roată, D. Pop, Donca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu şi alţi fii şi fiice devotate ale poporului. În memoria tuturor celor căzuţi pentru marea cauză a socialismului propun să păstrăm un moment de reculegere.

mai 1921, a votat cu o majoritate zdrobitoare pentru înfiinţarea Partidului Comunist din România şi afilierea la Internaţionala a III-a.

Acest act istoric a marcat victoria leninismului asupra oportunismului din mişcarea muncitorească din ţara noastră.

Tovarăşi,

Izvorul principal al forţei partidului nostru constă în aceea că în cei 35 de ani de existenţă s-a călăuzit de nemuritoare învăţătură a marxism-leninismului.

Exprimînd năzuinţele de veniri ale poporului român spre libertate şi o viaţă fericită, Partidul Comunist din România a trebuit să dea un răspuns limpede la problemele pe care le ridică lupta de zi cu zi a clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii, un răspuns limpede asupra drumului ce trebuia urmat pentru răsturnarea regimului burghezo-moşieresc şi instaurarea unei ordini sociale noi, lipsite de exploatare.

Partidul nostru a putut să dea acest răspuns numai pe baza analizei în lumina învăţăturii marxist-leniniste, a condiţiilor istorice concrete ale dezvoltării ţării, a cerinţelor vieţii economice, politice şi culturale. El a putut să dea acest răspuns numai sintetizînd experienţa luptei revoluţionare a maselor muncitoare din ţara noastră şi folosind în mod creator experienţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a mişcării comuniste internaţionale.

Partidul s-a călît în lupta împotriva reformismului şi altor concepţii oportuniste. Zdrăbind altă concepţie oportunistă de dreapta, cit şi concepţiile sectariste de „stînga”, Congresul al V-lea a arătat că România se găsea în faţa desăvîrşirii revoluţiei burghezo-democratice, a demonstrat că rolul de hegemon în revoluţie aparţine proletariatului, aliat cu masele de bază ale ţărânilor, a pus ca sarcină întărirea organelor de partid din centrele industriale şi realizarea unei coituri hotărîte în munca de partid la sa.

Lupta pentru cucerirea majorităţii clasei muncitoare pe baza încheierii frontului unic a fost considerată punctul de plecare al întregii activităţi a partidului.

Un rezultat nemijlocit al aplicării hotărîrilor Congresului al V-lea au fost marile lupte de clasă pe care le-a organizat în 1922 congresul nostru în anul 1922 şi care au culminat cu eroice lupte ale celeriştilor şi petroliştilor din anul 1923.

Largile acţiuni de masă care s-au desfăşurat sub conducerea P.C.R. împotriva procesului odios intentat conducătorilor muncitorilor celerişti şi petroliştilor au fost o nouă dovadă că masele muncitoare din România sînt hotărîte să-şi apere interesele lor vitale, strîngîndu-şi tot mai mult rîndurile în jurul partidului comunist.

P.C.R. şi-a cucerit dragostea şi încrederea maselor, dovedindu-se apărătorul credincios al intereselor naţionale fundamentale ale poporului român. Vorbitorul a descris apoi lupta curajoasă a comunistilor pentru apărarea intereselor patrioţice, lupta lor împotriva politicii antinaţionale a partidelor burgheze.

Apărător al intereselor vitale ale întregului popor, P.C.R. a chemat în fruntea anilor 1933—1934 masele cele mai largi să-şi unească rîndurile împotriva fascizării ţării şi a pregătirilor de război. În acei ani partidul şi-a pus ca sarcină înjghebarea unui larg front popular antifascist, creînd o serie de organizaţii de masă legale.

În 1936—1937 se încheagă pentru prima oară un front democratic de luptă în România, pe baza propunerilor făcute de partidul comunist, cu Frontul plugarilor, Madosoul, Blocul democratic şi unele organizaţii ale partidului social-democrat.

La chemarea partidului, brigăzile de voluntari romîni au dat o pildă minunată de solidaritate frăţească cu eroicul popor spaniol, cînd acesta s-a ridicat în 1936 la lupta împotriva fascismului.

Prin presa ilegală — „Scînteia”, „Lupa de clasă”, „Timărul Leninist”, „Brazda”, „Cazarma” etc. — cuvîntul partidului pătrunde în masele muncitorilor, ţărânilor şi intelectualilor.

În anii întunecaţi al dictaturii fasciste şi ai războiului antisovietic, Partidul Comunist din România a fost unicul partid care a arătat poporului calea spre salvarea patriei de sub jugul fascist.

Partidul a condus şi organizat lupta patriotică pentru sabotarea maşinilor de război fasciste, a creat grupe de partizan, a dus munca în rîndurile populaţiei muncitoare, în rîndurile armatei profund nemulţumite de războiul criminal hitlerist, a chemat toate forţele democratice şi patriotice la crearea Frontului patriotic antihitlerist.

În această perioadă, cînd comişii au fost supuse unor încercări neasemănabile de grele, cu preţul a numeroase jertfe, partidul a ştiut să-şi păstreze legăturile sale cu masele şi să respingă loviturile duşmanului. O însemnată hotărîtoare pentru pregătirea răsturnării dictaturii fasciste a avut înălţarea de către cadrele de bază ale partidului, la 4 aprilie 1944, a agenţilor duşmani Foriş-Kofler.

Înfiinţarea la 1 Mai 1944 a Frontului Unic Muncitoresc, pentru care partidul a militat de la înfiinţarea sa, a dus la întărirea rîndurilor clasei muncitoare — forţă conducătoare a Frontului patriotic antihitlerist.

În condiţiile create de înaintarea victorioasă a glorioasei armate sovietice, care dădea lovitură zdrobitoare armatei hitleriste şi antonesciene, partidul a organizat şi a înfiinţat în surăcra armată de la 23 August 1944.

Marcele merit al partidului nostru este că a ştiut, în noile condiţii istorice, să aplice în mod creator învăţătură marxist-leninistă, să elaboreze tactica cea mai potrivită, linia politică cea mai justă, în vederea îndeplinirii obiectivului strategic stabilit încă de Congresul al V-lea al P.C.R.

Sub conducerea partidului, masele largi ale poporului au înfrunt uneltrile reacţiuni, au instaurat regimul democrat-popular, au înfăptuit sarcinile desăvîrşirii revoluţiei burghezo-democratice şi au trecut la înfăptuirea sarcinilor revoluţiei socialiste.

O realizare de însemnată istorică pentru lupta revoluţionară a întregului nostru popor a fost lichidarea sciziunii din rîndurile mişcării muncitoreşti. Crearea partidului unic al clasei muncitoare a fost un rezultat al luptei duse de Partidul Comunist Român împreună cu aripa stîngă a Partidului social-democrat, care forma marea majoritate a membrilor P.S.D., împotriva infimiei minorităţii a social-democraţilor de dreapta, duşmani ai unităţii clasei muncitoare.

Asfel s-a pus capăt dezbinării clasei muncitoare, care a durat aproape 30 de ani.

Lichidarea

DE PESTE HOTARE

Interviul acordat de președintele Tito ziarului francez „Le Monde“

PARIS 8 (Agerpres). — Ziarul „Le Monde“ a publicat interviul acordat unui reprezentant al ziarului de către Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, în ajunul plecării sale în Franța.

Răspunzând la întrebarea cu privire la „schimbările care au avut loc în Uniunea Sovietică“ Tito a spus că, după părerea sa, aceste schimbări „au o mare însemnătate alături de viitorul Uniunii Sovietice, și pentru viitorul celorlalte țări socialiste și al lumii în general, deoarece folosirea unor noi metode în relațiile internaționale poate contribui la consolidarea păcii.

Tocmai în felul acesta a abordat această problemă Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

După ce a arătat că „numite persoane din Occident manifestă scepticism față de noua situație și vor să vadă în ea numai o manevră tactică“, Tito a spus: „Aceasta este o eroare fundamentală“.

Referindu-se în continuare la problema democrației, Tito a declarat: „Nici eu și nimeni dintre noi nu credem că numai sistemul miilor partide permite libera exprimare a opiniei... Consider că o discuție liberă este pe deplin posibilă în cadrul unui sistem ca al nostru, precum și în celelalte țări socialiste. Cea mai democratică metodă constă în adoptarea părerii deja formate a majorității“.

Fiind întrebat dacă consideră că sistemul existent în Iugoslavia „funcționează normal“, Tito a spus: „Da, sistemul funcționează normal. I se pot aduce numai unele îndreptări de ordin legislativ sau de alt ordin pentru îmbunătățirea sa... Consider că nu se poate spune nicodată despre o societate omenască că a atins perfecțiunea, deoarece în permanență apar elemente noi care obligă oamenii să caute metode noi. Societățile omenesci nu sînt statice. Viata este în permanență mișcare. Iar, dacă în Iugoslavia nu se simte nevoia unor schimbări esențiale, aceasta nu înseamnă că sistemul nostru este static. Orice societate omenască și în special societatea socialistă — vorbește despre sistemul nostru — se organizează în interior în funcție de nivelul conștiinței pe care l-a atins și în funcție de posibilitățile economice“.

În continuare corespondentul ziarului „Le Monde“ a pus următoarea întrebare: „Este oare posibil, după părerea dvs., să se pună de acord drepturile omului proclamate de Revoluția franceză din anul 1789 cu cerințele societății socialiste? Fără a dori să fi lozofreez vreau să întreb: care sînt, după părerea dvs., trăsăturile caracteristice prin care se distinge, dacă se poate spune astfel, umanismul occidental de umanismul marxist?“ Răspunzând la această întrebare, Tito a spus:

„Văd o mare deosebire în viziunea apropiată, precum și într-o perspectivă mai îndepărtată. Umanismul occidental este mai degrabă o declarație de intenții. El nu este în armonie cu sistemul economic, cu posibilitățile pentru

fiecare de a-și exercita drepturile în acest sistem. În prezent nici o țară socialistă nu are încă condițiile materiale care să permită retribuirea fiecărui om nu numai după muncă, ci și după nevoile sale... Pe prim plan rămîn încă nevoile societății. Dar există perspective socialiste și noi ne aflăm pe drumul care duce la realizarea deplină a drepturilor omului și a drepturilor societății. Perspectiva occidentală nu asigură această posibilitate“.

La întrebarea dacă Occidentul „avind de exemplu în vedere Franța, Anglia sau chiar S.U.A.“ se află pe calea spre socialism și dacă vor fi necesare „revoluții singeroase“ sau „evoluții poate duce la contopirea Răsăritului și Apusului“, Tito a răspuns:

„Nici vărsarea de sînge, nici baricadele nu sînt necesare pentru a realiza schimbarea sistemului. Consider că aceasta se poate realiza pe deplin prin evoluție, prin lupta politică — parlamentară și de alt fel. Dar ritmul acestei evoluții depinde în multe privințe de condițiile economice în care trăiește poporul, de nivelul conștiinței sale și de puterea sa. El depinde de asemenea de nivelul de conștiință al conducătorilor și care trebuie să ia măsurile necesare.

Știu că în Franța, America, Anglia și în celelalte țări occidentale există elemente socialiste despre care pot spune că sînt elemente socialiste conșiente. Țările occidentale le este, fără îndoială, mai ușor să obțină instaurarea orînduirii care a fost deja instaurată de unele țări mai înapoiate, adică orînduirea socialistă. Aceasta trebuie să se întîmpe neapărat mai devreme sau mai tîrziu, deoarece mijloacele de producție scapă tot mai mult din minile proprietarilor particulari și sînt naționalizate fie în cadrul capitalismului de stat, fie în forme socialiste“.

Răspunzînd în continuare la întrebarea dacă consideră posibilă crearea unei „internaționale noi care să poată uni partidele comuniste și socialiste“, Tito a spus:

„După desființarea Cominformului nici nu poate fi vorba despre crearea unei noi organizații cu posibilități de largire și cu un caracter analog. Situația în lume se caracterizează prin următoarele: la Răsărit există țări socialiste în care se află la putere comunistii, iar în statele occidentale există partide comuniste și socialiste. Intre aceste partide pot avea loc întîlniri cu caracter consultativ fie pentru studierea situației internaționale, fie pentru schimbul experienței dobîndite. Există totuși o mare deosebire între aceste grupuri de comunisti — între acei care se află la putere și acei care, existînd în cadrul unui alt sistem, trebuie să lupte pe cale parlamentară și prin diferite alte mijloace pentru cucerirea majorității — dacă pot face acest lucru. De aceea astăzi nu poate exista o Internațională formată atît din partidele comuniste care se află la putere cît și din cele care nu se află la putere. Dar sînt necesare contacte între aceste organizații în special între organizațiile din Răsărit pentru generalizarea experienței lor. Se poate lua de exemplu, de la U.R.S.S., Cehoslovacia sau Iugo-

slavia tot ceea ce au mai bun, cu condiția însă ca aceasta să se facă liber, fără nici un fel de constrîngere.

Construirea socialismului, a contelui Tito, crearea unui nou stat socialist, întînd seama de trăsăturile specifice, caracteristice fiecărei țări, constituie o acțiune prea complexă pentru ca o organizație internațională să fie capabilă să hotărască ce trebuie să se facă într-un loc sau într-altul. Este însă de sine înțeles că trebuie să existe o solidaritate internațională, trebuie să fie stabilite contacte între partidele comuniste și socialiste, ca și între acestea și orice organizații progresiste din lume în vederea unui schimb de păreri cu privire la diferitele probleme cu caracter general care le interesează. Tocmai pe această cale pot fi realizate noi succese în lume“.

Fiind întrebat asupra intențiilor politice iugoslave în privința proiectului creării unei Federații balcanice „așa cum a fost proiectată în anul 1948“, Tito a spus: „Nu avem nici fel de intenții, deoarece Federația balcanică nu este deosebit de actuală. O astfel de politică nu ar fi nici realistă, nici utilă. Ea ar putea numai să complice situația în această regiune, în Europa și chiar în întreaga lume. De aceea nici nu ne gîndim la ceva asemănător“.

Explicînd în continuare, la cererea corespondentului ziarului „Le Monde“, poziția Iugoslavia față de pactul balcanic care, în afară de Iugoslavia, a fost semnat de Grecia și Turcia, Tito a spus: „Continuăm să considerăm că trebuie aprofundate relațiile cu Grecia și Turcia în ciuda divergențelor care au apărut între ele. Pactul balcanic ne-a permis în realitate să lărgim colaborarea noastră dincolo de limitele acordurilor militare inițiale și să îmbunătățim relațiile noastre reciproce. Relațiile noastre cu Grecia sînt foarte bune și se îmbunătățesc pe zi ce trece. Sperăm că și relațiile noastre cu Turcia se vor dezvolta în spiritul prieteniei“. Răspunzînd la o altă întrebare, Tito a arătat că Iugoslavia se străduiește să contribuie la îmbunătățirea relațiilor greco-turce și că în această privință s-au și obținut rezultate pozitive.

Încheiere, i s-a pus președintelui Tito următoarea întrebare: „În cazul că poate fi realizată o solidaritate deplină a celor trei țări, considerați oare dvs. că participarea Greciei și Turciei la pactul Atlantic poate pune o problemă în fața Iugoslaviai?“ La această întrebare Tito a răspuns: „Aceasta depinde de tendințele pactului Atlantic și de caracterul pe care îl va avea în viitor“.

PARIS 8 (Agerpres). — După cum anunță agenția Taniug, în seara de 7 mai președintele Republicii Franceze, René Coty, a oferit un dinu în cinstea președintelui R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, și a persoanelor care îl însoțesc în vizita sa oficială în Franța.

În cursul dinuului președintele Coty și președintele Tito au rostit cuvîntări.

Vizita tovarășului Tito la Paris

PARIS 8 (Agerpres). — La 8 mai au început tratativele franco-iugoslave. Președintele Republicii Franceze, Coty, a oferit un prînz în cinstea marelui Tito.

După cum anunță agenția France Presse, președintele Republicii Franceze, René Coty, luînd cuvîntul la prînzul care a avut loc în palatul Elysee, a spus: „Dorim din tot sufletul ca slăbirea încordării să fie urmată de înțelegere... Dorim ca gesturile și cuvintele să ducă la acțiuni, la acorduri pozitive...“

Ocupîndu-se de relațiile franco-iugoslave, René Coty a subliniat că prietenia tradițională a celor două țări a devenit o prietenie vie și eficientă.

Totodată, Coty a vorbit în termeni afirmativi despre Uniunea nord-atlantică, elogiînd ca acest bloc ar servi „asigurării împotriva războiului“.

Încheiere, președintele Republicii Franceze a vorbit despre întărirea colaborării dintre Franța și Iugoslavia, îndeosebi pe calea unor acorduri economice și financiare.

În cursul său de răspuns, președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a subliniat răspunderea ce revine conducătorilor de state în domeniul menținerii păcii. „Ei nu trebuie să uite nicodată“, a spus Tito, „ceea ce este important: pacea, înțelegerea și colaborarea pașnică internațională“. Subliniind că „cursa înarmării cere resurse uriașe care ar putea fi folosite pentru ridicarea bunăii omeniilor“, Tito și-a exprimat părerea că țările înțelegătoare trebuie să fie lichidate în tratat barterele care împiedică cunoașterea reciprocă a popoarelor și că trebuie să se meargă în continuare pe această cale.

Vorbînd despre relațiile franco-iugoslave, președintele Tito a declarat: „Colaborarea noastră în căutarea de soluții pentru probleme internaționale ar putea fi foarte utilă pentru îmbunătățirea situației internaționale și întărirea păcii“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

Declarațiile lui Nutting în Camera Comunelor

LONDRA 8 (Agerpres). — Anthony Nutting, ministru de stat pentru Afacerile Externe al Marii Britanii, care a reprezentat Anglia la ședința subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, a făcut în Camera Comunelor o declarație despre desfășurarea lucrărilor acestei subcomisii.

Nutting a încercat să arunce asupra U.R.S.S. răspunderea pentru faptul că lucrările subcomitetului nu au înregistrat progrese. El a subliniat, printre altele, că puterile occidentale condiționează rezolvarea problemei dezarmării de rezolvarea problemelor politice internaționale nereglementate. Totodată Nutting a declarat că „la viitoarea ședință a Comisiei pentru dezarmare și la viitoarele ședințe ale subcomitetului, guvernul englez își va continua încercările de a concilia punctele de vedere ale Occidentului și Uniunii Sovietice în vederea încheierii unui acord internațional cu privire la dezarmare, care să asigure o adevărată pace și securitate“.

Laburistul Arthur Henderson l-a întrebat pe Nutting dacă este adevărat

Urări frățești adresate poporului cehoslovac

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS La 8 mai K. E. Vorosîlov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., au adresat o telegramă lui A. Zlapolek, președintele Republicii Cehoslovace V. Široki, președintele guvernului R. Cehoslovace, și A. Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

În telegramă se spune între altele: „La 9 mai 1945 s-a deschis o nouă pagină remarcabilă în istoria statului cehoslovac. În cei 11 ani care au trecut de la eliberarea Cehoslovaciei, talentul și harul poporului cehoslovac, preluînd puterea în minile sale și restabilind independența, scumpele sale izbucniri și suferințe glorioase și a obținut victorii istorice în dezvoltarea economiei și culturii naționale.“

Republica Cehoslovacă, fiind o țară cu o industrie și agricultură bine dezvoltate, ocupă pe bună dreptate un loc demn în comunitatea frățească a țărilor socialiste. Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace poporul cehoslovac luptă cu succes pentru întărirea păcii în întreaga lume.

Minunatele succese ale poporului cehoslovac au fost obținute datorită faptului că el este condus de gloriosul partid comunist din Cehoslovacia care este inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului, sufletul frontului național uni, luptător credincios pentru trădarea în viață a marxism-leninismului, pentru întărirea prieteniei și colaborării între Cehoslovacia și Uniunea Sovietică.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, auză Partidului Comunist din Cehoslovacia, poporul cehoslovac frate și guvernului Republicii Cehoslovace noi succese în lupta pentru înflorirea Cehoslovaciei socialiste, pentru întărirea prieteniei sovieto-cehoslovace, pentru marea cauză a întăririi păcii în întreaga lume.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

Calendarul marilor construcții ale celui de-al doilea cincinal în Cehoslovacia

Ită cele mai importante realizări care urmează a fi obținute în cursul celui de-al doilea cincinal al R. Cehoslovace.

1957 Vor începe lucrările de construcție a fabricii de fire din poliamidă de la Humenne, a unor rafinării de petrol pe baza sistemului de cracare, a unor uzine producătoare de cauciuc sintetic, a termocentralei de la Pardubice și electrificarea căii ferate Ceska Trebova—Puchov—Zlín.

1958 Se vor construi alte cinci mine deschise la suprafață în bazinul carbonifer Most, se vor termina construirea fabricii de ciment de la

Banska Bystrica și lucrările hidrotehnice de la Nosice (linia Puchov), vor fi date în exploatare uzinele de îngrășăminte azotoase de la Lovosice și fabrica de hirtie de la Steti.

1959 Vor fi date în exploatare centrala electrică Komorný II și fabrica de aluminiu de la Ziar-pe-Hron și va fi terminată construcția hidrocentralei de la Sukaný-pe-Vah.

1960 Va fi sporită capacitatea de producție a uzinelor siderurgice de la Kuncice și Kladno, se va deschide mina Duřka (regiunea Ostrava), se vor termina lucrările hidrotehnice de la Orlik și va fi dată în exploatare prima centrală atomoelectrică.

Campanie electorală în Coreea de sud...

TOKIO 8 (Agerpres). — La 15 mai în Coreea de sud urmează să aibă loc alegeri pentru postul de președinte.

Ca urmare a demonstrațiilor anti-sinnimaniste care au avut loc la Seul și în alte orașe din Coreea de sud, în seara zilei de 7 mai, în capitala Coreei de sud au fost concentrați circa 50.000 de polițiști pentru a acționa în cazul izbucnirii unor noi demonstrații anti-guvernamentale. În ultimele zile s-au făcut areștări în masă din ordinul lui Li Sin Man. Astfel, numai în dimineața zilei de 6 mai au fost arestați la Seul 700 de persoane.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

Observațiile lui Gromiko sînt fondate

LONDRA 8 (Agerpres). — TASS Comentarul diplomatic al influentului ziar conservator „Birmingham Post“ comentează rezultatele sesiunii subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și se referă la declarația făcută de A. A. Gromiko, conducătorul delegației sovietice în subcomitet, corespondentului din Londra al agenției TASS. Comentarul își exprimă părerea că declarația lui A. A. Gromiko reprezintă „o critică sinceră la adresa Occidentului“ și că „numeroase din observațiile sale sînt fondate“.

În legătură cu acesta comentariul subliniază că puterile occidentale rănuț la propunerile pe care le-au făcut chiar ele anterior.

Combătînd argumentul puterilor occidentale că actuala situație internațională nu ar permite să se treacă la stabilirea efectivului forțelor armate propuse de Uniunea Sovietică și care au fost anterior propuse de puterile occidentale, comentariul ziarului „Birmingham Post“ scrie: „Este greu să se afirme că situația internațională în prezent mai încordată decît acum un an“.

Referindu-se la propunerea U.R.S.S. de a se crea în Europa o zonă de delimitare și de inspecție a armamentelor, comentariul arată că și această propunere a fost făcută anterior chiar de A. Eden, primul ministru al Angliei. După părerea comentariului, „rușii consideră, pe bună dreptate, straniu faptul că Occidentul manifestă în prezent atît de puțin entuziasm față de acest plan“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.

De asemenea, președintele Tito a declarat că „nu trebuie să uităm că în prezent avem în fața noastră o situație internațională care este foarte gravă și care necesită o soluție rapidă și eficientă“.